

Р. М. Буряк, Н. О. Шкурко, С. В. Шубіна

Нова Знам'янка

НОВА ЗНАМ'ЯНКА (до 1921 – Богомолівка, 1921–2016 – Червона Знам'янка) – село Кременчуцького району Полтавської області. 2015 з Червонознам'ян. (підпорядк. с. Вільна Терешківка) і Майбородів. (села Мирне та Писарщина) сільс. рад утвор. Червонознам'ян. (від 2016 – Новонознам'ян.) сільс. об'єднану територіал. громаду (82,69 км², 4505 осіб), що 2020 була зарахована до Піщан. громади. Н. З. знаходиться на р. Кагамлик (Сухий Кагамлик; притока Дніпра), прилягає до пн.-зх. околиць м. Кременчук. Площа 11,74 км². За переписом насел. 2001, проживали 2379 осіб; станом на 2019 – 2389 осіб: українці (74 %), росіяни (21 %), білоруси, молдовани, вірмени, євреї та ін. Є залізнич. зупин. пункт 281-й кілометр, що розташ. між станціями Мазурівка (побл. Вільної Терешківки) та Кагамлицька (Кременчук). Проходить автомобіл. шлях нац. значення Бориспіль–Кременчук–Дніпро–Запоріжжя–Маріуполь. Богомолівка (за прізвищем козаків Богомолів) засн. бл. 1654 втікачами з Правобереж. України. Відтоді до 1764 вона входила до Кременчуц. сотні; до 1661 та 1663–67 – до Чигирин., 1661–63 – Кременчуц., 1667–1764 – Миргород. полків. 1730 у Богомолівці нараховували 124 двори. Поблизу були козац. хутори Глотівка, Гриценки, Комарівка, Куклівка, Мазурівка, Поясківка, що нині в межах Н. З. У 18 ст. збудовано дерев'яну Троїц. церкву (1828 зведено однойм. муров. храм, що був зруйнов. під час 2-ї світової війни). 1764–83, 1796–1802 – у складі Новорос., 1802–1920, 1922–25 – Полтав., 1920–22 – Кременчуц. губ.; 1784–95 – Катеринослав. намісництва; 1776–1923 – Кременчуц. пов. Тривалий час Богомолівка належала до Кохнів. волості. Багато селян, окрім землеробства, займалися чумакуванням, виготовленням полотна та сукна, вишиванням. Працювали вовночесальня, с.-г. ремонтна майстерня, паровий млин. 1859 було 298 дворів, мешкали 2074 особи; 1900 – відповідно 590 і 4295. Тоді ж діяли земська та 2 церк.-парафіял. школи. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. 1923–30 – у складі Кременчуц. округи; 1932–37 – Харків., від 1937 – Полтав. обл.; 1923–28 – Кохнів., 1928–30 – Потіц. р-нів; від 1930 – Кременчуц. міськради, через декілька років – Кременчуц. р-ну. Жит. потерпали від голодомору 1932–33 (померли бл. 250 осіб), зазнали сталін. репресій. Від вересня 1941 до вересня 1943 – під нім. окупацією. Нацисти розстріляли 30 осіб. Є брат. могила рад. воїнів, які загинули під час визволення села. На фронтах 2-ї світової війни були вбиті 242 воїни-земляки (встановлено пам'ятник). 1965 неподалік запущено перший турбогенератор Кременчуц. теплоелектроцентралі, а у наступ. році засн. Кременчуцький нафтопереробний

завод. 1990 проживали 2767 осіб. Нині працюють фермер. господарства «Еліта» (засн. 1995) і «Еліта-2» (2016). У Н. З. – навч.-вихов. комплекс «заг.-осв. школа-дитсадок»; клуб, б-ка; амбулаторія заг. практики сімей. медицини. Діє Богоявлен. православна парафія. Є пам'ятник воїнам-афганцям.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Нова Знамянка / Р. М. Буряк, Н. О. Шкурко, С. В. Шубіна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72329>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).